

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று ஐம்பத்து இரண்டு

எசேக்கியேலின் இரண்டு கோல்களின் குறியீட்டுப் பொருள்:
தீர்க்கதரிசனமும் மீட்சியும் வழியாகிய ஒரு பயணம்

Jeff Pippenger
2024-03-22

எசேக்கியேல் அதிகாரம் முப்பத்தேழின் கருத்துப் போக்கை நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்; அதில் முதலில் ஏழாவது எக்காளம் ஒலிப்பதையும், லவோதிகேயாவிற்கான செய்தியையும் அடையாளப்படுத்துகிறது; அவையே ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் சேனையை உருவாக்குகின்றன. பின்னர், ஏழாவது எக்காளம் ஒலிக்கும் காலத்தில் தெய்வீகத்துவமும் மனிதத்துவமும் ஒன்றிணைக்கப்படும் செயல்முறைக்கான ஓர் எடுத்துக்காட்டாக, இஸ்ரவேலின் வடக்கு மற்றும் தெற்கு இராச்சியங்களின் இரண்டு கோல்களையும் இணைப்பதை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம், எசேக்கியேல் அந்த கருத்துப் போக்கை மறுபடியும் எடுத்துரைத்து விரிவுபடுத்துகிறார். அந்த இரு ஜாதிகளும் ஒரே ஜாதியாக இணைக்கப்பட்ட பின், அவர்கள்மேல் ஒரு ராஜா இருப்பதை எசேக்கியேல் அடையாளப்படுத்துகிறார்; பின்னர், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேருடன் நிறைவேற்றப்படும் உடன்படிக்கையாகிய நித்திய உடன்படிக்கையை அவர் எடுத்துரைக்கிறார்; இதனிடையே, அந்தக் கடைசி நாளின் உடன்படிக்கை ஜனங்கள் என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலம் தங்கள் நடுவில் இருப்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

அந்த வரிசையி ல், 1844-இல் யோவான் ஆலயத்தை அளந்த செயலை நாங்கள் சேர்த்து ள்ளோம்; அதன்மூ லம், 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று தொடங்கி ய இறு தி அளவி டு தலி ன் மு ன்மதி ரியாக அது அமைகி அந்த அளவி டு தல் கு றி த்து சகரியாவு ம் உரைக்கி றார்; தேவன் தமது நாமத்தை வைக்கத் தக்க நகரமாக எரு சலேமை மீ ண்டு ம் ஒரு மு றை தேர்ந்தெடு க்கு ம் சமயத்தி லே அந்த அளவி டு தல் நடைபெறு கி றது என்பதையு ம் அவர் உள்ளடக்கு கி றார். ஆலயத்தை அமைத்து க் கொண்டி ரு க்கு ம் கூ று களு க்கு ம், இஸ்ரவேலி ன் வடக்கு மற்று ம் தெ இராஜ்யங்களின் இரு கு ச்சி களு க்கு ம் இடையி ல் நாம் ஒரு உவமையை வரையு கி றோம். வடக்கு மற்று ம் தெற்கு இராஜ்யங்களின்மேல் வந்த சி தறடி ப்பி ன் இரண்டாயி ரத்து ஐந்நூ ற்று இரு பது ஆண்டு கள் கு ற தீ ர்க்கதரிசனங்களிலு ம், இரண்டாயி ரத்து மு ன்னா று ஆண்டு களின் தீ ர்க்கதரிசனத்து டனான இணைப்பி லு ம், கி றி ஸ்து தமது தெய்வீ கத்வ னா ற்று நாற்பத்தி நான்கு ஆயி ரத்தி ன் மனு ஷத்து வத்து டன் ஒன்றி ன

செயல்பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது .

சுவிசேஷத்தின் கிரியையில் எசேக்கியேலின் கோல்கள் எதை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன என்பதை அடையாளம் காண்பதற்கு, சுவிசேஷத்தைப் பற்றிய ஒரு அடிப்படைப் புரிதல் அவசியமாகிறது. கிறிஸ்து, நான்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மரபாக வந்த பலவீனங்களுடன் கூடிய நம்முடைய விழுந்துபோன மாம்சத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்; அவை மரியாளின் வழியாக அவருக்குப் பரம்பரையாக வந்தன. நமது முன்மாதிரியாக, தமது சித்தத்தைத் தமது பிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலம், அவர் வென்றதுபோல் நாமும் வெல்ல முடியும் என்பதை அவர் வெளிப்படுத்தினார்; அதாவது, நமது சித்தத்தை அவருடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தி நடப்பதன் மூலம். நமது சித்தம் நன்மைக்காகவோ தீமைக்காகவோ நமது மூளையில் செயல்படுத்தப்படுகிறது; மூளை என்பது ஆத்துமாவின் கோட்டையாகும்.

“இரண்டு காலாண்டுகளுக்குரிய பணியை ஒன்றிலேயே முடிக்க விரும்பும் மாணவன், இந்த விஷயத்தில் தன் விருப்பம்போல் நடக்க அனுமதிக்கப்படக் கூடாது. இரட்டிப்பு வேலையை ஏற்க முயல்வது, அநேகரிடத்தில், மனதை அளவுக்கு மீறச் சுமத்துதலையும், உரிய உடற்பயிற்சியைப் புறக்கணித்தலையும் குறிக்கிறது. மனம் அளவுக்கு அதிகமான மன ஆகாரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு ஜீரணிக்க முடியும் என்று நினைப்பது நியாயமன்று; ஜீரண உறுப்புகளுக்கு ஓய்விற்கான எந்த நேரத்தையும் அளிக்காமல் வயிற்றை நிரப்பிச் சுமத்துவது எவ்வளவு பெரிய பாவமோ, அதே அளவு மனதை அதிகமாக உணலுட்டுவதும் ஒரு பெரிய பாவமே. மூளை முழு மனிதனின் கோட்டையாகும்; மேலும் உணவு உண்ணுதல், உடையணிதல், அல்லது உறங்குதல் ஆகியவற்றில் உள்ள தவறான பழக்கங்கள், மூளையைப் பாதித்து, மாணவன் விரும்புகின்ற ஒன்றாகிய நல்ல மன ஒழுக்கத்தை அடைவதைத் தடுக்கின்றன. உடலின் எந்தப் பகுதியையும் கவனத்துடனும் கருதலுடனும் நடத்தாவிட்டால், அது தன் காயத்தை மூளைக்குத் தெரிவிக்கும். இளைஞர்களுக்கு தங்கள் ஆரோக்கியத்தை எவ்வாறு காக்க வேண்டும் என்பதைப் போதிப்பதில் மிகுந்த பொறுமையும் விடாமுயற்சியும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் நன்கு அறிவுறுத்தப்பட்டவர்களாக ஆக வேண்டும்; அப்பொழுது ஒவ்வொரு தசையும் உறுப்பும் அவ்வளவு வலுப்படுத்தப்பட்டும் ஒழுக்கப்படுத்தப்பட்டும் இருந்து, சுயவிருப்பத்தினாலோ சுயவிருப்பமின்றியோ நிகழும் செயல்களில், மிகச் சிறந்த ஆரோக்கியம் விளைந்து, படிப்பின் அழுத்தத்தைத் தாங்கும்படி மூளை வலிமைப்படுத்தப்படலாம்.” Christian Education, 124.

நித்தி ய உடன்படி க்கையி ன் கி ரியை, தேவனு டைய நியாயப்பி ரமாணத்தை நம்மு டைய இதயங்களிலு ம் நம்மு டைய மனங்களிலு ம் எழு து வதாகு ம்; மேலு ம் நம்மு டைய இதயமு ம் நம்மு டைய மனமு ம், நம்மு டைய மூ ளையான “ஆத்து மாவி ன் கோட்டையி ல்”

அமைந்து ள்ளன.

“ஒரு ஆண் அல்லது பெண்ணின் மனம் தூய்மையிலும் பரிசுத்தத்திலும் இருந்து தாழ்ச்சிக்கும், கெடுதலுக்கும், குற்றத்திற்கும் ஒரு கணத்தில் இறங்கிவிடுவதில்லை. மனிதனைத் தெய்வீக நிலைக்குத் மாற்றுவதற்கும், அல்லது தேவனுடைய சாயலில் உருவாக்கப்பட்டவர்களை மிருகத்தனத்திற்கோ சாத்தானுக்குரிய நிலையிற்கோ இழிவுறச் செய்வதற்கும் காலம் பிடிக்கிறது. நாம் எதை நோக்கிக் கவனிக்கிறோமோ அதைப் போலவே மாற்றப்படுகிறோம். தன் படைப்பாளரின் சாயலில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒருகாலத்தில் வெறுத்திருந்த பாவமே பின்னர் அவனுக்குப் பிரியமாக ஆகும்படியாக மனிதன் தன் மனதைப் பயிற்றுவிக்க முடியும். அவன் விழித்திருந்து ஜெபிப்பதை நிறுத்துகிறபோது, கோட்டையாகிய இருதயத்தை அவன் காக்குவதையும் நிறுத்தி, பாவத்திலும் குற்றத்திலும் ஈடுபடுகிறான். மனம் இழிவுறுகிறது; மேலும், நெறிசார் மற்றும் அறிவுசார் சக்திகளை அடிமைப்படுத்தி அவற்றை இழிந்த வாஞ்சைகளின் கீழ்ப்படுத்தும்படி அது பயிற்றுவிக்கப்படும் வரையில், அந்த மனதை அதன் கெடுதலிலிருந்து உயர்த்துவது இயலாததாகும். மாம்ச சிந்தனைக்கு எதிராக இடையறாத போர் நடத்தப்பட வேண்டும்; மேலும், மனதை மேல்நோக்கி ஈர்த்து, தூய்மையும் பரிசுத்தமுமான காரியங்களைத் தியானிக்கப் பழக்கப்படுத்தும் தேவனுடைய கிருபையின் சுத்திகரிக்கும் செல்வாக்கினால் நாம் உதவப்பட வேண்டும்.” Adventist Home, 330.

“மனம்,” “இதயம்,” “மூளை” ஆகியவை “ஆத்துமாவின் கோட்டைக்கோபுரம்” ஆகும். கோட்டைக்கோபுரம் என்பது பாவம் நுழையாமல் காக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அரண் ஆகும்.

“தந்தையிடத்திலான தமது ஜெபத்தில், உலகத்திற்கு மனத்திலும் ஆன்மாவிலும் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பாடத்தை கிறிஸ்து அளித்தார். ‘ஒன்றே மெய்யான தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பின இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிதலே நித்தியஜீவன்’ என்று அவர் கூறினார். யோவான் 17:3. இதுவே மெய்யான கல்வி. இது வல்லமையை அளிக்கிறது. தேவனையும், அவர் அனுப்பின இயேசு கிறிஸ்துவையும் பற்றிய அனுபவப்பூர்வமான அறிவு, மனிதனை தேவனுடைய சாயலாக மாற்றுகிறது. அது மனிதனுக்குத் தன்னையே ஆளும் அதிகாரத்தை அளித்து, தாழ்ந்த இயல்பின் ஒவ்வொரு தூண்டுதலையும் வாஞ்சையையும் மனத்தின் உயர்ந்த சக்திகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருகிறது. அது அதைப் பெற்றிருப்பவனை தேவனுடைய குமாரனாகவும் பரலோகத்தின் சுதந்தரவாளனாகவும் ஆக்குகிறது. அது அவனை அளவற்றவருடைய மனதோடு ஐக்கியத்தில் கொண்டுவந்து, பிரபஞ்சத்தின் வளமிக்க பொக்கிஷங்களை அவனுக்குத் திறந்து வைக்கிறது.” Christ’s Object Lessons, 114.

“மேலான அதி காரங்கள்” “தாழ்ந்த இயல்பி ன் உந்து தல்களையு ம் வாஞ்சைகளையு ம்” கட்டு ப்படு த்தவு ம் அடக்கத்தி ற்கு ள் கொண்டு வரவு பயன்படு த்தப்பட வேண்டு ம். மேலான அதி காரங்கள் மனதி ல் அமைந்து ள்ளன; மேலு ம் “அனந்தமானவரின் மனத்து டன் கொண்டு ள்ள ஐக்கி யமே” “மனிதனை தேவனு டைய சாயலாக மாற்று கி றது .” ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயி ரம் பேரின் மு த்தி ரையி டு ம் காலத்தி ன் ஒரு தரப்பி ல் மி ரு கத்தி ன் சாயலு ம், மறு தரப்பி ல் கி றி ஸ்து வி ன் உரு வாகி ன்றன. இந்த மாற்றத்தை நிகழ்த்து வது மனங்களின் இணைப்பே ஆகு ம். பவு ல் அடையாளப்படு த்து கி ற்படி , மாம்சீ க மனமு ள்ளவர்கள் மாம்சத்தி ன் சாயலை—அதாவது மி ரு கத்தி ன் சாயலை—உரு வாக்கு கி றார்கள். கி றி ஸ்து வி ன் மனதை அடைந்தவர்கள் கி றி ஸ்து வி ன் சாயலை உரு வாக்கு கி றார்கள். உடன்படி க்கையி ன் வாக்கு த்தத்தம் என்னவெனில், நாம் அனைவரு ம் மாம்சீ க மனது டனே பி றந்தி ரு ந்தபோதி லு ம், மனந்தி ரு ம்பு தலி ன் வேளையி ல் கி றி ன் மனதை அடையக்கூ டு ம் என்பதே.

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருந்த இதே மனம் உங்களுக்குள்ளும் இருப்பதாக. அவர் தேவனுடைய ரூபத்தில் இருந்தும், தேவனுக்கு சமமாயிருப்பதை அபகரித்துக்கொள்ள வேண்டிய பொருளாக எண்ணாமல், தம்மைத்தாமே புகழ்ற்றவராக்கி, ஊழியக்காரனின் ரூபத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, மனிதரின் சாயலில் உண்டானார்; மனிதனாகத் தோற்றத்தில் காணப்பட்டபோது, தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, மரணம் வரைக்கும், அதுவும் சிலுவையின் மரணம் வரைக்கும் கீழ்ப்படிந்தவரானார். பிலிப்பியர் 2:5-8.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த அந்த மனம் எங்களிலும் இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் நாம் அவருடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டோம். ஆனால் அந்த மனம் எங்களுக்கில்லை; பாவத்திற்குக் கீழ் விற்கப்பட்ட மாம்சீகமான மனமே எங்களுக்குள்ளது.

ஆகையால், இப்பொழு து கி றி ஸ்து இயேசு வு க்கு ள் இரு ப்பவர்களு மாம்சத்தி ன்படி நடக்காமல் ஆவி யி ன்படி நடப்பவர்களு க்கு ம் எந்தத் தண்டனைத் தீ ர்ப்பு ம் இல்லை. ஏனெனில் கி றி ஸ்து இயேசு வு க்கு ள் உள் ஐ வனு டைய ஆவி யி ன் நியாயப்பி ரமாணம் என்னை பாவமு ம் மரணமு ம் உண்டாக்கு கி ற நியாயப்பி ரமாணத்தி லி ரு ந்து வி டு த் செய்தது . மாம்சத்தி னால் பலவீ னமாயி ரு ந்த காரணத்தி னால் நியாயப்பி ரமாணத்தால் செய்ய மு டி யாததை, தேவன் தம்மு டைய சொந்த கு மாரனை பாவமு ள்ள மாம்சத்தி ன் சாயலி ல், பாவத்தி னிமி த்தமாக அனு ப்பி , மாம்சத்தி ல் பாவத்தைக்கு ற்றஞ்சாட்டி த் தீ ர்ப்பி ட்டார். இதனால் மாம்சத்தி ன்படி நடக்காமல் ஆவி யி ன்படி நடக்கி ற நம்மி டத்தி ல் நியாயப்பி ரமாணத்தி ன் நீதி யான கோரிக்கை நிறைவேறு ம்படி யாகி யது . ஏனெனில் மாம்சத்தி ன்படி இரு ப்பவர்கள் மாம்சத்து க்கு ரிய காரியங்களை மனதி ல் கொள்கி றார்கள்; ஆவி யி ன்படி இரு ப்பவர்கள் ஆவி க்கு ரிய காரியங்களை மனதி ல்

கொள்கி றார்கள். மாம்ச சி ந்தனை மரணம்; ஆவி க்கு ரிய சி ந்தனை ஜீ வனு ம் சமாதானமு ம் ஆகு ம். ஏனெனில் மாம்ச சி ந்தனை தேவனு க்கு வி ரோதமான பகை ஆகு ம்; அது தேவனு டைய நியாயப்பி ரமாணத்தி ற்கு கீ ழ்ப்படி வதி ல்லை; கீ ழ்ப்படி ந்து ம் இரு க்கமு டி யாது . ஆகையால் மாம்சத்தி ல் இரு ப்பவர்கள் தேவனு க்கு பி ரியமாயி ரு க்கமு டி யாது ஆனால் தேவனு டைய ஆவி உங்களு ள் வாசம்பண்ணினால், நீங்கள் மாம்சத்தி ல் இல்லாமல் ஆவி யி லே இரு க்கி றீ ர்கள். யாரிடத்தி லு ம் கி றி ஸ்து வி ன் ஆவி இல்லையானால், அவன் அவரு க்கு ரியவன் அல்ல. கி றி ஸ்து உங்களு ள் இரு ப்பாரானால், பாவத்தி னால் சரீரம் மரித்ததாக இரு க்கி றது ; ஆனால் நீதி யி னால் ஆவி ஜீ வனாயி ரு க்கி றது . ரோ

ஆவியின்படியிருப்பது ஜீவன்; மாம்சத்தின்படியிருப்பது மரணம். மாம்சம் என்பது கீழ்நிலை இயல்பு; அது நமது உணர்வுகளின் மூலமாகும். மாம்சத்துக்குரிய இந்த கீழ்நிலை இயல்பு, மேல்நிலை இயல்பினால் ஆளப்பட வேண்டும்; இது நமது சித்தங்களைப் பரிசுத்த ஆவிக்குச் கீழ்ப்படையச் செய்து செயல்படுத்துவதன்மூலம் நிறைவேறுகிறது. நமது மேல்நிலை மாம்சமனங்கள் இங்கேயும் இப்போதே மாற்றப்பட முடியும்; ஆனால் நமது கீழ்நிலை இயல்பு மாற்றப்படுவதற்கு இரண்டாம் வருகையை எதிர்நோக்கி காத்திருக்க வேண்டும்.

எசேக்கியேலின் இரண்டு கோல்கள், பிரகாரமாகச் சித்தரிக்கப்படும் ஒரு கோலை அடையாளப்படுத்துகின்றன; அந்தக் கோல் 1798-இல் தனது நிறைவைக் கண்டது. அது முற்றிலும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது: புறமதம் சேனையைக் காலடியில் மிதித்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளாலும், பாப்பரசுத் துறைமை சேனையைக் காலடியில் மிதித்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளாலும். அந்தக் கோல் தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலம் காலடியில் மிதிக்கப்படுதலைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை; ஏனெனில் தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலம் தெற்கு ராஜ்யத்தில் அமைந்திருந்தது. புறமதமும் பாப்பரசுத் துறையையும் காலடியில் மிதித்த சேனை ஒரு மனித ஆலயமாக இருந்தது; ஆனால் தெற்கு ராஜ்யத்துடனான தொடர்பில் அது உடலாக இருந்தது, மேலும் தலையை வைக்க தேவன் தேர்ந்தெடுத்த இடம் தெற்கு ராஜ்யமே. வடக்கு ராஜ்யம் உடலாக இருந்தது; தெற்கு ராஜ்யம் தலையாக இருந்தது.

வடக்கு இராஜ்யத்தி ன் ஆயி ரத்து இரு நூ ற்று அறு பது ஆண்டு கள் இரண்டு பி ரிவு கள், உடலாலயத்தி ல் பாவத்தி ற்கான இரு வகை நோக்கங்களைச் சு ட்டி க்காட்டி ன்; அவை பரம்பரையாக வந்த நோக்கங்களு ம் வளர்த்தெடு க்கப்பட்ட நோக்கங்களு ம் ஆகு ம். பு றமதம், உடலாலயத்தி ல் பாவத்தி ற்கான பரம்பரையாக வந்த நோக்கங்களின் ஒரு கு றி யீ டாக இரு ந்தது ; மேலு ம் பு றமதத்தி ன் மதத்தை போப்பாட்சி யம் ஏற்று க்கொண்டது , பாவத்தி ற்கான வளர்த்தெடு க்கப்பட்ட நோக்கங்களை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது . எந்த நிலையி ல் இரு ந்தாலு ம், இர வரு கை வரை உடலாலயம் மாற்றமடைய மு டி யாததால், வடக்கு இராஜ்யத்தி ன் கோல் 1798 வரையி லேயே நீண்டது ; மேலு ம் ஆலயத்தை

அளக்கு ம்படி யோவானு க்கு கூ றப்பட்டபோது , அந்தக் கோல் வி லக்கப்ப
வேண்டி யி ரு ந்தது .

“மாற்றம்” (conversion) என்ற சொல், ஒரு நிலையிலிருந்து அல்லது சூழ்நிலையிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு உண்டாகும் உருமாற்றத்தையோ மாற்றத்தையோ குறிக்கிறது. ஆதாமும் ஏவாளும் பாவஞ்செய்தபோது, அவர்கள் தமது ஆதிநிலையிலிருந்து “மாற்றமடைந்தார்கள்”; ஏனெனில், அவர்கள் கீழ்நிலைக் குணங்களை மேல்நிலைக் குணங்கள் ஆட்கொண்டிருந்த நிலையில், தேவனுடைய சாயலில், பரிபூரணமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பாவஞ்செய்தபோது, மேல்நிலைக் குணங்களின் மீது கீழ்நிலைக் குணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு நிலையிலுள்ளவர்களாக “மாற்றமடைந்தார்கள்.” அந்த நிலையையே அவர்கள் தங்கள் சகல சந்ததியாருக்கும் கடத்தினார்கள்.

எசேக்கியேலின் இரண்டு குச்சிகளைச் சார்ந்த தீர்க்கதரிசனத் தொடர்பில், கர்த்தர் எருசலேமைத் தலைவாயாக, ராஜா வாசமிருந்த தலைநகராகத் தேர்ந்தெடுத்தார். அது உயர்ந்த அதிகாரமாக இருக்க வேண்டியது. இரண்டு குச்சிகளின் உவமையில், வடக்கிலிருந்த உயர்ந்த ராஜ்யத்துடன் ஒப்பிடுகையில் தெற்கத்திய ராஜ்யம் தாழ்ந்த அதிகாரமாக இருந்தது. இரண்டு குச்சிகளும் இணைக்கப்பட வேண்டியதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த மனந்திரும்புதல், தெற்கத்திய ராஜ்யம் தன் தலைமை நிலைக்கு மீண்டும் திரும்புவதை அவசியப்படுத்தியது. அது வடக்கத்திய ராஜ்யத்தினிடமாக மனந்திரும்ப வேண்டியிருந்தது; ஏனெனில் அப்பொழுது அது வடக்கின் உண்மையான ராஜாவோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தது, மேலும் உண்மையான வடக்கத்திய ராஜ்யத்தின் சிங்காசன மண்டபத்தோடும் தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருந்தது.

இந்தக் காரணத்தினால், வடக்குப் பேரரசு 1798 வரை மட்டுமே நீடித்தது; 1798 வரை மட்டுமே சென்ற முற்றத்தை விட்டு விடும்படி யோவானுக்கு சொல்லப்பட்டது. மூன்றாம் தூதனின் வருகையின்போது, தெற்குப் பேரரசு இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளின் கோலோடு இணைக்கப்படும்; ஆனால் யோவான் பின்னர் அளந்த ஆலயத்தின் இரு பிரிவுகளுக்குள்ளாகத் தெய்வீகமும் மனிதீகமும் இணையும் செயல் நிறைவேறியபோது, வடக்குப் பேரரசு முடிவுக்கு வரும். மூன்றாம் தூதனின் வருகையின்போது, நாற்பத்தாறு என்ற இணைப்பின் மூலம் வடக்குப் பேரரசு தெற்குப் பேரரசுடன் தொடர்புபட்டிருந்தது; எனினும், தெற்குப் பேரரசைப் போல அது 1844 உடன் நேரடியாக இணைக்கப்படவில்லை.

தெற்கு இராச்சி யம் நாற்பத்தாறு ஆண்டு களின் ஆலயத்து டனு ம், இரு நூ ற்று இரு பது ஆண்டு களால் கு றி க்கப்பட்ட தெய்வீ கத்தையு ம் மனிதத்து வத்தையு ம் இணைத்து க் காட்டு ம் கரு த்து டனு ம் தொடர்பு படு த்தப்பட்டது . 1798 ஆம் ஆண்டி ல் வடக்கு இராச்சி யம் நாற்பத்தாறு ஆண்டு களின் ஆலயத்தி ன் அஸ்தி வாரத்தைக் கு றி த்தது ; ஆனால் அது அங்கேயே மு டி வடைந்தது , ஏனெனில் அஸ்தி வாரமாக அது

கி றி ஸ்து தம்மேல் ஏற்று க்கொண்ட மாம்சத்தை
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி யது ; மேலு ம் அவரு டைய மாம்சம் உலகத்தி
அஸ்தி வாரமாயி ரு ந்தது மு தல் கொல்லப்பட்டது . எல்லா ஆலயங்களு ம்
ஒன்று க்கொன்று மாற்றி ப் பயன்படு த்தத்தக்க அடையாளங்களாகு ம்; 1798
இல் அமைந்த நாற்பத்தாறு ஆண்டு களின் அஸ்தி வாரம் அவரு டைய மனித
மாம்சத்தை அடையாளப்படு த்து கி றது ; 1844 இல் நிறைவு று ம் அந்த
நாற்பத்தாறு ஆண்டு களின் மு டி வு அவரு டைய தெய்வீ கத்தைக்
அடையாளப்படு த்து கி றது .

1798 வரை மிதித்துக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட சேனை தேவனுடைய
பரிசுத்தஸ்தலம் அல்ல; அந்தக் காலப்பகுதியில் தேவனுடைய
பரிசுத்தஸ்தலம் மிதித்துக் கீழ்ப்படுத்தப்படுவது போலக்
காட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்த மிதித்துக் கீழ்ப்படுத்தல் தெற்கு
ராஜ்யத்தில், அதாவது தேவன் தமது பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் தமது
நாமத்தையும் வைக்க எருசலேமையைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்த இடத்தில்,
நடைபெற்று வந்தது. மிதித்துக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருந்த அந்தச் சேனை
புறஜாதியாரைக் குறித்தது; அது சரீரத்தையும் குறித்தது.

ஆதாமும் ஏவாளும் பாவஞ்செய்தபோது, பாவத்தினால் மனிதகுலம்
மிதிக்கப்படுகின்ற ஏழாயிரம் ஆண்டுகளாகிய "ஏழு காலங்கள்"
ஆரம்பமானது. அந்த நேரத்தில், உலகத்தின் அஸ்திவாரமாயிருந்த
காலத்திலிருந்தே அறுக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர், மனிதகுலத்தின்
பாவமுள்ள நிர்வாணத்தை மூடுவதற்காக ஆட்டுக்குட்டிகளின் தோல்களை
வழங்கினார். மனிதகுலம் மிதிக்கப்படுதல் 1798-இல் நிறைவுற்றபோது,
ஆலயத்தின் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு உருவகப்
பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் அஸ்திவாரமும் கட்டிடக்காரரும் ஆன
ஆட்டுக்குட்டியானவர், மீண்டும் அறுக்கப்பட்டார். அங்கே வடக்கு
ராஜ்யமும், அதில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட மனித ஆலயமும்
முடிவுக்கு வந்தது.

1798 ஆம் ஆண்டு, 538 ஆம் ஆண்டில் அவனுக்குக் கிடைத்த
அதிகாரமளிப்புடன் தொடங்கி, மூன்றரை தீர்க்கதரிசன ஆண்டுகள் தன்
சாத்தானிய சாட்சியை அளித்தபின், போலியான எதிர்க்கிறிஸ்து
கொல்லப்பட்ட காலமாகும்; அந்த அதிகாரமளிப்பிற்கு முன், 508 ஆம்
ஆண்டில் தொடங்கிய முப்பது ஆண்டுகளான ஆயத்தமும் இருந்தது. இது,
அவருடைய பிறப்பில் தொடங்கிய கிறிஸ்துவின் முப்பது ஆண்டுகளான
ஆயத்தத்தின் சாத்தானிய போலியாக இருந்தது; அது அவர் ஞானஸ்நானம்
பெற்றபோது நிகழ்ந்த அவருடைய அதிகாரமளிப்பில் முடிவடைந்தது;
அதன்பின், உலகத்தின் அஸ்திவாரமிடுதலிலிருந்து வெட்டப்பட்ட
ஆட்டுக்குட்டியானவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிலையை அடையும்
வரையில், அவர் மூன்றரை நிஜ ஆண்டுகள் தமது சாட்சியை அளித்தார்.
அப்போது, ஆலயம் அழிக்கப்பட்ட பின்பு, அதை மூன்று நாட்களில்
எழுப்புவேன் என்ற அவருடைய வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறியது.

அவரு டைய சரீர ஆலயத்தை எழு ப்பு வோர் அவரே ஆவார்; ஏனெனில் உயி ர்த்தெழு தலை நிறைவேற்றி யது அவரு டைய தெய்வீ கத்தி ன் வல்லமையே; சி லு வைப்பாட்டி ன்போது மரித்தது அவரு டைய தெய்வீ கம் அன்று , அவரு டைய மனிதத்து வமே சி லு வையி ல் மரித்தது ; ஏனெனில் தேவன் மரிப்பது இயலாததாகு ம்.

“நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனும் ஆகிறேன்” (யோவான் 11:25). ‘அதை நான் மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளும்படிக்கு, என் ஜீவனை நான் கொடுக்கிறேன்’ (யோவான் 10:17) என்று கூறியவர், தம்மிலேயே இருந்த ஜீவனோடு கல்லறையிலிருந்து வெளிவந்தார். மனிதத்துவம் மரித்தது; தெய்வீகம் மரிக்கவில்லை. தமது தெய்வீகத்தில், மரணத்தின் கட்டுகளை முறித்தெறியக் கிறிஸ்து வல்லமையை உடையவராயிருந்தார். தாம் விரும்புகிறவர்களை உயிர்ப்பிக்க, தம்மிலேயே ஜீவன் உண்டு என்று அவர் அறிவிக்கிறார்.” Selected Messages, புத்தகம் 1, 301.

1798-ஆம் ஆண்டில், “வடக்கு ராஜ்யத்தின்” சேனையாகிய மனித ஆலயம் ஒரு முடிவுக்குவந்தது; ஏனெனில் கீழ்நிலைய இயல்பின் அடையாளமாக இருந்த அது, இரண்டாம் வருகையின்போது நிகழும் உயிர்த்தெழுதல் வரையில் மாற்றப்பட முடியாததாக இருந்தது. ஆயினும், கிறிஸ்து எழுப்பின ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளின் அஸ்திவாரத்தை அது சுட்டிக்காட்டியது; மாற்றப்படக்கூடிய அந்த ஆலயம் தெற்கு ராஜ்யத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது; அது மனத்தின் உயர்ந்த வல்லமைகளின் அடையாளமாக இருந்தது; பாவி நீதிமானாக அறிவிக்கப்படுகிற அதே கணத்தில் அது மாற்றப்படுகிறது.

கிறிஸ்து தாமே போட்டு வைத்த அஸ்திவாரத்தின் மேல், அப்போஸ்தலர்கள் தேவனுடைய சபையை கட்டினார்கள். வேதாகமத்தில், ஆலயக் கட்டிடத்தை எழுப்பும் உருவகம் சபையின் கட்டுமானத்தை விளக்குவதற்காக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. கர்த்தருடைய ஆலயத்தை கட்டுவார் எனப்படுகிற கிளை என்று ஜகரியா கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிட்டு உரைக்கிறார். இந்த வேலையில் ஜாதியினரும் உதவுவார்கள் என்று அவர் சொல்லுகிறார்: “தூரத்தில் இருப்பவர்கள் வந்து கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் கட்டுவார்கள்;” என்றும், ஏசாயா அறிவிக்கிறான்: “அந்நியரின் குமாரர்கள் உன் மதில்களைக் கட்டுவார்கள்.” ஜகரியா 6:12, 15; ஏசாயா 60:10.

இந்த ஆலயத்தின் கட்டுமானத்தைப்பற்றி எழுதுகையில், பேதுரு இவ்வாறு கூறுகிறார்: “மனுஷரால் நிச்சயமாகத் தள்ளப்பட்டதாயிருந்தும், தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும் விலையுயர்ந்ததுமான ஜீவக்கல்லினிடத்தில் நீங்கள் வந்து, நீங்களும் ஜீவக்கற்களாயிருந்து, இயேசு கிறிஸ்துவினால் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்தும்படியாக, ஒரு ஆவிக்குரிய வீட்டாகவும், ஒரு பரிசுத்த ஆசாரியக்கூட்டமாகவும் கட்டப்படுகிறீர்கள்.” 1 Peter 2:4, 5.

“யூதரும் புறஜாதியரும் ஆகிய உலகத்தின் கற்சுரங்கத்தில், அப்போஸ்தலர்கள் அஸ்திவாரத்தின் மேல் இடப்படுவதற்கான கற்களை எடுத்து வருமாறு உழைத்தார்கள். எபேசுவிலிருந்த விசுவாசிகளுக்குத் தனது எழுத்தில், பவுல் இவ்வாறு கூறினார்: ‘ஆகையால், நீங்கள் இனி அந்நியரும் பரதேசிகளும் அல்ல; பரிசுத்தவான்களோடே உடன் குடியினரும், தேவனுடைய குடும்பத்தாரும் ஆயிருக்கிறீர்கள்; மேலும், அப்போஸ்தலரும் தீர்க்கதரிசிகளும் ஆகியோருடைய அஸ்திவாரத்தின் மேல் கட்டப்பட்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள்; இயேசு கிறிஸ்து தாமே பிரதான மூலைக்கல்லாயிருக்கிறார்; அவருக்குள் முழுக் கட்டிடமும் ஒழுங்காக இணைக்கப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் ஒரு பரிசுத்த ஆலயமாக வளர்கிறது; அவருக்குள் நீங்களும் ஆவியினால் தேவனுடைய வாசஸ்தலமாக ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டுவருகிறீர்கள்.’ எபேசியர் 2:19-22.”

“மேலும் கொரிந்தியருக்குச் அவர் எழுதியதாவது: ‘எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய கிருபையின்படி, ஞானமுள்ள முதன்மை நிர்மாணிப்பவரைப்போல நான் அஸ்திவாரத்தை இட்டேன்; மற்றொருவன் அதன்மேல் கட்டுகிறான். ஆனால் ஒவ்வொருவனும் அதன்மேல் எவ்வாறு கட்டுகிறான் என்பதை கவனமாக இருக்கக்கூடவன். ஏனெனில் இடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திவாரமான இயேசு கிறிஸ்துவைத் தவிர, வேறு அஸ்திவாரத்தை யாரும் இட முடியாது. இப்போது எவரேனும் இந்த அஸ்திவாரத்தின்மேல் பொன், வெள்ளி, விலையுயர்ந்த கற்கள், மரம், புல், வைக்கோல் ஆகியவற்றால் கட்டினால், ஒவ்வொருவனுடைய கிரியையும் வெளிப்படுத்தப்படும்; ஏனெனில் அந்த நாள் அதை அறிவிக்கும்; அது அக்கினியினால் வெளிப்படுத்தப்படும்; அந்த அக்கினியே ஒவ்வொருவனுடைய கிரியை எத்தகையது என்பதைச் சோதித்தறியும்.’ 1 கொரிந்தியர் 3:10-13.”

“அப்போஸ்தலர்கள் உறுதியான ஒரு அஸ்திவாரத்தின் மேல் கட்டினார்கள்; அது யுகங்களின் கன்மலையே. அந்த அஸ்திவாரத்திற்காக அவர்கள் உலகத்திலிருந்து வெட்டியெடுத்த கற்களை கொண்டு வந்தார்கள். தடையின்றி அந்தக் கட்டிடக்காரர்கள் உழைக்கவில்லை. கிறிஸ்துவின் சத்துருக்களின் எதிர்ப்பினால் அவர்களுடைய வேலை மிகவும் கடினமானதாகியது. பொய்யான அஸ்திவாரத்தின் மேல் கட்டிக்கொண்டிருந்தவர்களின் மதவெறி, முன்னறிவு சார்ந்த பாகுபாடு, மற்றும் பகைமை ஆகியவற்றுக்கு எதிராக அவர்கள் போராட வேண்டியிருந்தது. சபையின் கட்டிடக்காரர்களாக உழைத்த பலர், நேகேமியாவின் நாட்களில் மதிலைக் கட்டியவர்களை ஒப்பிடத்தக்கவர்களாயிருந்தனர்; அவர்களைப்பற்றி இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது: ‘மதிலைக் கட்டுகிறவர்களும், சுமைகளைச் சுமக்கிறவர்களும், ஏற்றுக்கிறவர்களும், ஒவ்வொருவரும் தன் ஒரு கையால் வேலையில் உழைத்து, மற்ற கையால் ஆயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.’ நேகேமியா 4:17.” அப்போஸ்தலருடைய செயல்கள், 595, 596.

இந்த ஆய்வை அடுத்து கட்டுரையில்தொடர்வோம்.

“மனிதனின் வீழ்ச்சி முழு பரலோகத்தையும் துக்கத்தால் நிரப்பியது. தேவன் உண்டாக்கிய உலகம் பாவத்தின் சாபத்தால் களங்கப்படுத்தப்பட்டு, துயரத்திற்கும் மரணத்திற்கும் நியமிக்கப்பட்டவர்களால் குடியிருக்கப்பட்டது. நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியவர்களுக்கு எந்தத் தப்பிப்பும் காணப்படவில்லை. தூதர்கள் தங்கள் ஸ்தோத்திரப்பாடல்களை நிறுத்தினர். பரலோக அரண்மனைகள் முழுவதிலும், பாவம் உண்டாக்கிய அழிவினிமித்தம் புலம்பல் நிலவியது.”

தேவனுடைய குமாரன், பரலோகத்தின் மகிமையுள்ள தலைமைத் தளபதி, வீழ்ந்துபோன மனிதக் குலத்தின் மீதுக் கருணையால் உந்தப்பட்டார். அழிந்துபோன உலகத்தின் துயரங்கள் அவருக்கு முன்பாக எழுந்தபோது, அவருடைய இருதயம் அளவற்ற இரக்கத்தால் அசைந்தது. ஆனால், மனிதன் மீட்கப்படுவதற்கான ஒரு திட்டத்தைத் தெய்வீக அன்பு ஏற்கனவே யோசித்திருந்தது. உடைக்கப்பட்ட தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் பாவியின் உயிரையே கோரியது. மொத்தப் பிரபஞ்சத்திலும், மனிதனுக்காக அதின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக்கூடியவர் ஒருவரே இருந்தார். தெய்வீக நியாயப்பிரமாணம் தேவனைப்போலவே பரிசுத்தமானதாயிருக்கிறபடியால், அதன் மீறுதலுக்குப் பரிகாரம் செய்ய தேவனுக்கு சமமானவர் ஒருவரே முடியும். கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறொருவராலும், வீழ்ந்த மனிதனை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து மீட்டு, மறுபடியும் அவரை பரலோகத்தோடு ஒற்றுமைக்குள் கொண்டுவர முடியாது. கிறிஸ்து பாவத்தின் குற்றத்தையும் அவமானத்தையும் தம்மேல் ஏற்றுக்கொள்வார்—அவ்வளவு பரிசுத்தமான தேவனுக்குப் பாவம் அருவருப்பானதாய் இருப்பதால், அது பிதாவையும் அவருடைய குமாரனையும் பிரிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. சீரழிந்த மனிதக் குலத்தை இரட்சிக்க, கிறிஸ்து துன்பத்தின் அதள ஆழங்கள்வரை இறங்கிச் செல்வார்.

“பி தாவி ன்மு ன்பாக அவர் பாவி யி ன் சார்பாக வி ண்ணப்பி த்தார்; அதற்கான மு டி வை வி ண்ணகத்தி ன் சேனை சொல்லால் வெளிப்படு த்த மு டி யாத அளவி லான ஆழ்ந்த ஆர்வத்து டன் காத்தி ரு ந்தது . அந்த மர்மமான பரஸ்பர ஆலோசனை நீண்டு நீண்டு நடந்தது —வி ழு ந்து போன மனிதகு மாரரு க்காகி ய ‘சமாதானத்தி ன் ஆலோசனை’ (Zechariah 6:13). இரட்சி ப்பு த்தி ட்டம்பூ மி படைக்கப்படு ம் மு ன்பே அமைக்கப்பட்டி ரு ந்தது ; ஏனெனில் கி றி ஸ்து ‘உலகத்தி ன் அஸ்தி வாரமாயி ரு ந்த காலமு தல் அறு க்கப்பட்ட ஆட்டு க்கு ட்டி ’ (Revelat 13:8). ஆயி னு ம், கு ற்றவாளியான மனிதகு லத்தி ற்காகத் தம் கு மாரனை மரணத்தி ற்கு ஒப்பு க்கொடு க்க வேண்டி யது பி ரபஞ்சத்தி ன் இராஜாவு க்கே ஒரு போராட்டமாக இரு ந்தது . ஆனால் ‘தேவன், தம்மு டைய ஒரேபேறான கு மாரனை வி சு வாசி க்கி ற எவனு ம்

கெட்டு ப்போகாமல் நித்தி யஜீ வனை அடையு ம்படி க்கு , அவரைத் தந்தரு ளு ம் அளவு க்கு , உலகத்தி ல் அன்பு கூ ர்ந்தார்.' John 3:16. ஓ, மீ ட்பி இரகசி யமே! தம்மை அன்பு கூ ராத உலகத்தி ன் மேல் தேவனு டைய அன்பே! 'அறி வை மீ று கி ற' அந்த அன்பி ன் ஆழங்களை யார் அறி ந்து கொள்ள மு டி யு ம்? மு டி வி ல்லாயு கங்களின் வழி யே, அந்த அறி வால் எட்டமு டி யாத அன்பி ன் இரகசி யத்தை உணர மு ற்படு ம் அமர மனங்கள் அதி சயி த்து ம் ஆராதி த்து ம் கொண்டி ரு க்கு ம்."

"தேவன் கிறிஸ்துவில் வெளிப்பட வேண்டியிருந்தது; 'உலகத்தைத் தம்மோடே ஒப்புரவாக்கிக்கொண்டிருந்தார்.' 2 Corinthians 5:19. மனிதன் பாவத்தினால் இத்தனைத் தாழ்ந்த நிலையிற்குத் தள்ளப்பட்டிருந்ததால், தூய்மையும் நற்குணமுமாகிய இயல்புடையவரோடு தன்னால் தானே இசைவுறுவது அவனுக்கு இயலாததாக இருந்தது. ஆனால் கிறிஸ்து, மனுஷனை நியாயப்பிரமாணத்தின் கண்டனத்திலிருந்து மீட்டபின்னர், மனித முயற்சியோடு இணையக்கூடிய தெய்வீக வல்லமையை அருளக்கூடியவராயிருந்தார். இவ்வாறு, தேவனிடத்திலான மனந்திரும்புதலினாலும் கிறிஸ்துவின்மீதான விசுவாசத்தினாலும், விழுந்துபோன ஆதாமின் பிள்ளைகள் மறுபடியும் 'தேவனுடைய புத்திரர்கள்' ஆகலாம். 1 John 3:2." Patriarchs and Prophets, 63, 64.